

Een mooie kerstbesteding!

Door Myra van Zwieten

25 December 2007. Pas toen ik in de schoenenwinkel het betalingsbewijs ondertekende realiseerde ik me welke dag het was. Kerstmis! Een van de zeer weinige dagen waarop in Nederland echt alle winkels dicht zijn. En juist op die dag waren wij met de nonnen uitgebreid aan het shoppen. Dat ons idee van kerstinkopen doen zó op de dag nauwkeurig zou uitkomen hadden wij vanuit Nederland niet kunnen bedenken.

Toch was het vooral om praktische redenen dat wij juist die dag – de dag na onze aankomst – op pad waren. Nadat we het goede nieuws hadden overgebracht dat de MFI dit jaar extra donatiegeld had ontvangen, was al snel duidelijk waar dat bedrag het beste aan besteed kon worden. En omdat de nonnen de volgende dag toch naar het guesthouse zouden

komen om ons te verwelkomen, was het wel zo efficiënt om die inkopen dan ook maar meteen op diezelfde dag te plannen. Dan hoefde het normale dagritme van de nonnen tenminste maar één keer verstoord te worden.

Datzelfde idee van efficiëntie werd die dag consequent doorgevoerd. Eerst ging ik met Chimi, de vrouw van Lama Wangyal, en twee nonnen op verkenning uit. Op naar de schoenenwinkel, die tevens tassenwinkel, parfumerie, horlogeverkoper/-maker en verzamelplaats van diverse prullaria bleek. Achter deze zeer Aziatisch aandoende uitstalling ging echter een heuse schoenleverancier schuil. En een degelijke ook! Ooit in Nederland wel eens schoenen uitgezocht en in twintigvoud besteld, om ter plekke mee te nemen? Dat lukt je hier natuurlijk nooit, maar deze verkoper verblikt of verbloosde niet en stuurde zijn hulpje gewoonweg de vliering op, waar de schoenen in de gevraagde maten een voor een tevoorschijn werden gehaald. Over de prijs was toen al afdoende onderhandeld. Dat hadden we met een gerust hart over-

gelaten aan Chimi, die als guesthouse-eigenaar een uitstekend gevoel voor prijs-kwaliteit verhoudingen heeft. Toen de prijs eenmaal was vastgesteld, zorgde een telefoontje ervoor dat een uurtje >>>

later de hele winkel vol stond met nonnen die druk met elkaar overlegden of het nou beter was de schoenen precies goed passend te kopen, of nét ietsje ruimer, zodat je ze ook met dikke sokken kon dragen, en je bovendien bij het berg áflopen nog iets speling overhield. Enfin, alle schoenen werden keurig in plastic zakken verpakt, ook de exemplaren voor de nonnen die op dat moment niet in de winkel aanwezig waren, omdat ze zich ofwel in Muktinath bevonden, ofwel in het Kopan-huis in retraite zaten.

Van de schoenenwinkel ging het naar de kledingzaak, annex kleermaker. In Nepal zijn stoffen relatief duur, maar is het arbeidsloon juist laag. Daarom is kant en klare kleding meestal duurder, maar in deze winkel, gespecialiseerd in kleding voor monniken en nonnen, viel dat mee. De nieuwe kledingsets moesten van een

gemiddelde kwaliteit zijn; niet te duur, en niet te goedkoop. De heel mooie kleding, die eerder door de MFI is gedoneerd, bleek namelijk nog lang niet aan vervanging

toe. Deze kleren dragen de nonnen alleen met hoogtijdagen, en liggen de rest van de tijd keurig opgeborgen in de kast. Dan was er de eerder verstrekte kleding die

vooral bedoeld is voor in Muktinath. Warme fleecetruien, stevige kwaliteit rokken en bodywarmers in de juiste kleur; ook die kleding biedt de nonnen nog steeds prima bescherming tegen de zware weersomstandigheden in de bergen. Maar in Kathmandu, waar de nonnen tegenwoordig een deel van het jaar voor oefening en onderwijs verblijven, moeten zij er natuurlijk ook verzorgd bij lopen. Daarom werd in deze winkel een keus gemaakt uit een rijk aanbod aan wijnrode wikkelrokken en >>>

"We bedoelen deze kraag"

> evenzovele soorten okergele blousjes. Waarbij de nonnen heel uitgesproken waren over het precieze model blouse dat zij wilden: met exact hetzelfde kraagje dat zij nu ook al droegen!

De laatste bestemming op onze kledingshop-tour was de sjalenwinkel. Hier was de kwaliteit van de sjaal (niet té chic - "we zijn geen Westerse toeristen, ha ha") weliswaar snel bepaald, maar ging de keuze vooral over de kleur. Wat was nu

precies de juiste kleur "nonnen-rood"? Al vóór het winkelbezoek waren de nonnen – jong en oud – het er over eens dat Yanzin Bhuti, een van de jongere nonnen, de perfect rode sjaal droeg. Niet te fel, niet te donker, maar ook weer niet te opvallend. Dus was het in de winkel zoeken naar de tint donkerrood die daar het dichtst bij in de buurt kwam. Toen dat niet lukte, bood de winkel-eigenaar een praktische oplossing. Als er geen vliegende haast bij was,

nam hij de sjaal van Yanzin Bhuti gewoon even mee. In zijn eigen fabriekje zou hij het bestelde aantal sjalen de volgende dag simpelweg in de gewenste kleur rood laten verven. En zo geschiedde...

Ondanks onze vliegende start op de dag na aankomst liet het eindresultaat dus nog een paar dagen op zich wachten. Maar dat eindresultaat was er niet minder om! De volgende groepsfoto levert het bewijs: veertien blij, trotse gezichten boven een perfect uitzierende nonnen-outfit! >>>

Muktinath Foundation International (MFI)

Overtoom 77-2 | 1054 HC Amsterdam

T 020-4125821

F 020-6160059

E info@muktinath.org

W www.muktinath.nl

Bankrekening

Muktinath Foundation International
ABN-AMRO 56.79.45.472

Al uw donaties komen volledig ten goede aan de nonnen van Muktinath-Chumig Gyatsa. Dit geld wordt elk jaar persoonlijk door de bestuursleden aan de nonnen overhandigd. Alle kosten om de stichting draaiende te houden (postzegels, folders, reizen naar Nepal) worden door het MFI-bestuur zelf betaald. De kosten voor de website, folders en nieuwsbrieven blijven laag doordat bevriende bedrijven hun diensten hiervoor gratis of tegen gereduceerd tarief aanbieden.

Myra en André, respectievelijk secretaris en voorzitter van de MFI, overhandigen de gedoneerde kleding, daarbij groetend op de traditionele Tibetaanse manier, met de voorhoofden tegen elkaar.

In de volgende nieuwsbrief doen we verslag van de rest van de aankopen die tijdens dit laatste bezoek zijn gedaan.

Deze nieuwsbrief in kleur is eenmalig volledig gesponsord.

Vrienden van Muktinath

De vaste periodieke bijdragen van de Vrienden van Muktinath brengen voor een belangrijk deel het geld op dat nodig is voor het dagelijkse levensonderhoud van de nonnen. Hiermee vormen deze donaties de basis voor het werk dat de MFI doet.

Wilt u zich ook als *Vriend van Muktinath* opgeven? Een berichtje (schriftelijk, telefonisch, of per e-mail) aan het secretariaat is genoeg. U kunt de MFI hiervoor machtigen door aan ons door te geven dat wij het bedrag automatisch mogen afschrijven van uw bankrekening, maar als u het bedrag liever zelf periodiek overmaakt kan dit natuurlijk ook. Uiteraard blijven ook uw incidentele bijdragen van harte welkom!

U ontvangt deze nieuwsbrief omdat u (ooit) geld aan de MFI heeft gedoneerd of actief uw interesse in ons werk heeft getoond. Mocht u niet langer prijs stellen op ontvangst van deze nieuwsbrief, laat ons dit dan even weten, via ons postadres of met een mailtje naar mvzweiten@muktinath.org

